DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 42 | WARSZAWA, DNIA 22 WRZEŚNIA 1923. | Rok V

Ustawy i rozporządzenia

169

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1923 r. w sprawie podwyższenia djet dziennych *)

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne djety dzienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 599). ustala się jak następuje:

---

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. № 81/1923 poz. 650.

Dla urzędników:

I st. sł. na	. . . .	8700 mk.
II ,,	. . . .	7000 ,,
III ,,	. . . .	7000 ,,
IV ,,	. . . .	7000 ,,
V ,,	. . . .	6200 ,,
VI ,,	. . . .	5300 ,,
VII ,,	. . . .	4300 ,,
VIII ,,	. . . .	3500 ,,
IX ,,	. . . .	3500 ,,
X ,,	. . . .	3000 ,,
XI ,,	. . . .	3000 ,,
XII ,,	. . . .	3000 ,,

Dla sędziów i prokuratorów:

a)	pobierających uposażenie grupy	I	na	5300 mk.
b)	,, ,, ,,	II	,,	6200 ,,
c)	,, ,, ,,	III i IV	,,	7000 ,,

Dla profesorów państwowych szkół akademickich:

Dla profesorów zwyczajnych na	7000 mk.
Dla ,, nadzwyczajnych na	6200 ,,
Dla zastępców profesorów na	5300 ,,
Dla adjunktów, kustoszów, prosektorów, konstruktorów i obserwatorów na	4300 ,,
Dla asystentów starszych na	3500 ,,
Dla asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na	3000 ,,

Dla wyższych funkcjonarjuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na	. . . .	7000 mk.
II ,,	. . . .	6200 ,,
III ,,	. . . .	6200 ,,
IV ,,	. . . .	5300 ,,
V ,,	. . . .	5300 ,,
VI ,,	. . . .	4300 ,,
VII ,,	. . . .	3500 ,,
VIII ,,	. . . .	3500 ,,

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują	4300 mk.
Inni aplikanci sądowi	3500 ,,

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł.	. . . .	7000 mk.
2 ,,	. . . .	6200 ,,
3 ,,	. . . .	5300 ,,
4 ,,	. . . .	4300 ,,
5 ,,	. . . .	3500 ,,
6 ,,	. . . .	3500 ,,
7 ,,	. . . .	3000 ,,
8 ,,	. . . .	3000 ,,
9 ,,	. . . .	3000 ,,
10 ,,	. . . .	2300 ,,
11 ,,	. . . .	2300 ,,
12 ,,	. . . .	2300 ,,
13 ,,	. . . .	2300 ,,
14 ,,	. . . .	1800 ,,
15 ,,	. . . .	1800 ,,

Funkcjonarjusze niżsi od 1 st. pł do 4 stopnia płacy	1800 mk.
Funkcjonarjusze niżsi od 5 st. pł. do 9 st. pł. tudzież pomocnicy kancelaryjni w b. zaborze austrjackim	2300 ,,
Posterunkowi i starsi posterunkowi Policji Państwowej	2800 ,,
Przodownicy i starsi przodownicy Policji Państwowej .	3000 ,,

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos.*
Minister Skarbu: *H. Linde.*

170.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1923 r., w sprawie podwyższenia djet dziennych*).

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 28 poz. 226) zarządza co następuje:

§ 1. Normalne djety dzienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1923 r. (Dz. Urz. R. P. nr. 84, poz. 650), ustala się jak następuje:

Dla urzędników:

I st. sł. na	. . . .	11450 mk.
II ,,	. . . .	9250 ,,
III ,,	. . . .	9250 ,,

*) Ogłoszone w Dz. U. Rz. P. nr. 85/1923 poz. 665.

IV st. sł. na	. . . .	9250 ,,
V ,,	. . . .	8200 ,,
VI ,,	. . . .	7000 ,,
VII ,,	. . . .	5700 ,,
VIII ,,	. . . .	4600 ,,
IX ,,	. . . .	4600 ,,
X ,,	. . . .	4000 ,,
XI ,,	. . . .	4000 ,,
XII ,,	. . . .	4000 ,,

Dla sędziów i prokuratorów:

a) pobierających uposażenie grupy I na 7000 mk.
b) ,, ,, II ,, 8200 ,,
c) ,, ,, III i IV ,, 9250 ,,

Dla profesorów państwowych szkół akademickich:

Dla profesorów zwyczajnych na	9250 mk.
Dla profesorów nadzwyczajnych na . . .	8200 ,,
Dla zastępców profesorów na	7000 ,,
Dla adjunktów, kustoszów, prosektorów; konstruktorów i obserwatorów na . . .	5700 ,,
Dla asystentów starszych na	4600 ,,
Dla asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na	3960 ,,

Dla wyższych funkcjonarjuszów Policji Państwowej:

I st. pł. na	. . . .	9250 mk.
II ,,	. . . .	8200 ,,
III ,,	. . . .	8200 ,,
IV ,,	. . . .	7000 ,,
V ,,	. . . .	7000 ,,
VI ,,	. . . .	5700 ,,
VII ,,	. . . .	4600 ,,
VIII ,,	. . . .	4600 ,,

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują . . . . 5700 ,,

Inni aplikanci sądowi . . . . 4600 ,,

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł.	. . . .	9250 mk.
2 ,,	. . . .	8200 ,,
3 ,,	. . . .	7000 ,,
4 ,,	. . . .	5700 ,,
5 ,,	. . . .	4600 ,,

6 st. pł.	4600 ,,
7 ,,	4000 ,,
8 ,,	4000 ,,
9 ,,	4000 ,,
10 ,,	3000 ,,
11 ,,	3000 ,,
12 ,,	3000 ,,
13 ,,	3000 ,,
14 ,,	2400 ,,
15 ,,	2400 ,,
Funkcjonarjusze niżsi od 1 stopnia płacy do 4 stopnia płacy	2400 mk.
Funkcjonarjusze niżsi od 5 st. pł. do 9 st. pł. tudzież pomocnicy kancelaryjni w b. zaborze austr.	3000 ,,
Posterunkowi i starsi posterunkowi Policji Państwowej	3700 ,,
Przodownicy i starsi przodownicy Policji Państwowej	4000 ,,

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Witos.*

Minister Skarbu: *H. Linde.*

171

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 września 1923 r. L. 8440/VI w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw nr. 44 poz. 310 podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz zarządzam co następuje:

1. Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują od 1-go października 1923 r. z wyjątkiem opłat rocznych, co do których podwyżka wchodzi w życie dopiero z dniem 1-go stycznia 1924 r.

Korespondencji, nadanej przed dniem 1-go października, a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu nie należy obciążać dopłatą.

2. Podwyższa się granicę podanej wartości listów wartościowych i paczek do 10.000.000 mk. pol.

3. Dopuszcza się przekazy pocztowe i telegraficzne do 10.000.000 mk. pol. na jeden przekaz, jak również obciążenie pobraniem przesyłki listowej, listu wartościowego lub paczki do 10.000.000 mk. pol.

4. Uznaniu poszczególnych Dyrekcji Poczt i Telegrafów pozostawia się rozszerzenie granic doręczania odbiorcom do domu kwot przekazów pocztowych i czeków P. K. O. tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości do 10.000.000 mk. pol. w miejscowym i do 1.000.000 mk. pol. w zamiejscowym okręgu doręczeń.

5. Ustanawia się specjalną opłatę za pełnomocnictwa do jednorazowego odbioru przesyłek oraz za pełnomocnictwa do stałego odbioru przesyłek.

6. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 10 000 mk. pol., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecone przesyłki miejscowe do zagranicy = 500.000 mk. pol.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon répons international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

a) za kupon nowy wartości 50 cent. . . . . 5.000 mk.

b) ,, ,, dawny wartości 25 cent. . . . . . . 2.500 ,,

7. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od dnia 1-go października 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych wymienionych pod poz. 17 i 18 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od 1-go listopada 1923 r. Adresaci więc, którzy zapłacili za umówiony lub skrócony adres wzgl. za doręczanie im telegramów do kilku miejsc za cały rok z góry, winni uzupełnić różnicę za czas od 1-go listopada do końca roku.

Począwszy od 1-go stycznia 1924 r. winni ci interesanci, którzy powyższe należytości zapłacą zgóry, złożyć pisemną deklarację, że obowiązują się uiścić wszelkie nadwyżki związane z każdorazową zmianą taryfy.

8. Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Czechosłowacji, Rumunji, Węgier i W. M. Gdańska.

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Czechosłowacji i Rumunji równa się podwójnej opłacie wewnętrznej, do Węgier pojedyńczej wewnętrznej plus 7 (siedem) cent., do W. M. Gdańska od wyrazu 7 (siedem) cent.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdocześnie obowiązującego ekwiwalentu franka złotego na marki polskie.

9. W ruchu telegraficznym między polskim Górnym Śląskiem a niemieckim G. Śląskiem obowiąznje wewnętrzna taryfa telegraficzna.

10. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 1-go października 1923 r. z wyjątkiem abonamentowych opłat telefonicznych, które obowiązują od 1-go listopada 1923 r. według załączonej tatyfy z następującemi wyjątkami:

a) do sieci miejscowej w Warszawie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Zagłębiu Borysławskiem i Dąbrowskiem mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy, odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa przy nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30 i 33;

b) w województwach Poznańskiem i Pomorskiem obowiązują tylko należytości budowlane to znaczy §§ 6, 7, 8, 9 i 10 następnie §§ 22, 23, 24 i 25 dalej należytości za rozmowy międzymiastowe tz. §§ 26, 27, 28, 29, 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia tz. §§ 31, 32 i 33, wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty abonamentowe nie będą dogodne mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1-ym listopada 1923 r. Wszyscy inni abonenci winni dopłacić różnicę od 1-go listopada b. r. do końca roku.

Podwyższone należytości za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z Austrją i Czechosłowacją.

11. W ruchu telefonicznym polskiego okręgu przemysłowego na G. Śląsku z niemieckim okręgiem przemysłowym oraz ruchu telefonicznym z Niemcami obowiązuje wewnętrzna taryfa niemiecka. W ruchu telefonicznym z W. M. Gdańskiem obowiązują stawki w centymach, a mianowicie:

do 25 kilometrów	25 cent.
„ 50 „	50 „
„ 100 „	75 „
i za każde dalsze 100 kil.	25 „

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą.

Stawki we frankach i centymach przelicza się na marki polskie według każdocześnie obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

12. Podwyższone opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

b) w obrocie z Polski do obszarów W. M. Gdańska z wyjątkiem poz. 10, 11c i 12 taryfy pocztowej, w miejsce których obowiązują postanowienia zawarte w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 31 z 1922 i Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 32 z 1922 r. oraz opłaty za telegramy i rozmowy telefoniczne, w miejsce których obowiązują postanowienia punktu 8 i 11 niniejszego rozporządzenia.

13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1923 r., z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszem rozporządzenia.

Minister: *Moszczyński.*

A. TARYFA POCZTOWA.

I. Obrót wewnętrzny.

1. Listy zwykłe:	
a) obrót miejscowy:	
do wagi 250 gramów	3000.—
b) obrót zamiejscowy:	
do wagi 20 gramów	3000.—
ponad 20 gr. do 250 gramów	6000.—
urzędowe ponad 20 gr. do 2000 gr.	6000.—
2. Kartki pocztowe: (niezależnie od należytości za blankiet urzędowego nakładu)	
a) pojedyńcze	1500.—
b) z odpowiedzią	3000.—
3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach	300.—
4. Druki zwykłe:	
do wagi 25 gramów	300.—
„ „ 50 „	600.—
„ „ 100 „	1200.—
„ „ 250 „	2500.—
„ „ 500 „	3500.—
„ „ 1000 „	5000.—
urzędowe ponad 1000 gr. do 2000 gr.	5000.—
5. Druki dla ociemniałych:	
do wagi 500 gramów	50.—
„ „ 1000 „	100.—
„ „ 1500 „	150.—
„ „ 2000 „	200.—
„ „ 2500 „	250.—
„ „ 3000 „	300.—
6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty)	
do wagi 250 gramów	2500.—
„ „ 500 „	3500.—
„ „ 1000 „	5000.—
7. Próbki towarów	
do wagi 100 gramów	1500.—
„ „ 250 „	2500.—
„ „ 500 „	3500.—
„ „ 1000 „	5000.—
8. Przesyłki mięszane:	
do wagi 250 gramów	2500.—
„ „ 500 „	3500.—
„ „ 1000 „	5000.—

9. Czasopisma:

Opłata od każdego egzemplarza czasopisma wynosi:

za czasopismo do wagi 25 gr.	. . . 35%	opłaty za druki do wagi 25 gr.
" " " " 50 "	. . 35%	" " " " " 50 "
" " " " 100 "	. . 25%	" " " " " 100 "
" " " " 250 "	. . 25%	" " " " " 250 "
" " " " 500 "	. . 25%	" " " " " 500 "
" " " " 1000 "	. . 25%	" " " " " 1000 "

Za czasopisma wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie oblicza się należytość według łącznej wagi obydwu numerów.

Opłaty pocztowe za czasopisma mają być pobierane jak dotychczas z góry miesięcznie względnie kwartalnie.

10. Przekazy zwykłe, zleceniowe i pobraniowe:

a) do kwoty 1000 mk.	50 mk.
" " 5000 "	100 "
" " 10000 "	200 "

Przy przekazach ponad 10.000 mk. pobiera się oprócz 200 mk. (za pierwsze 10000 mk.) za każde następne 10000 mk. po 100 mk.

Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu zwykłego lub telegraficznego wynosi 10.000 000 mk.

Za użycie odcinków przekazów do przesyłania pisemnych wiadomości uiszcza się należytość jak za kartki pocztowe przez nalepienie znaczka pocztowego. Od należytości tej są wolne jedynie krótkie zapiski, wskazujące wysokość wpłaconej kwoty, imię i nazwisko wpłacającego data wpłaty, oraz wyjaśniające cel i tytuł wpłaty przy przekazach:

a) władz i urzędów do władz i urzędów,
b) władz i urzędów do stron prywatnych,
c) stron prywatnych do władz i urzędów.

b) Opłata za przekazy telegraficzne składa się z: opłaty od kwoty przekazowej jak przy zwykłych przekazach pocztowych (pod a), opłaty manipulacyjnej za sporządzenie osobnego telegramu przekazowego w kwocie 500 mk. za każdy poszczególny przekaz telegraficzny, ponadto z opłaty za blankiet telegraficzny, z opłaty za telegram przekazowy i ewentualne prywatne doniesienie pisemne nadawcy zależnie od ilości słów, oraz opłaty za pośpieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane „poste-restante".

11. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe zamknięte (opieczętow. przez nadawcę):

a) należytość za list zwykły do 20 gramów	3000.—
" " " " " 250 "	6000.—
" " " " urzęd. ponad 20 gr. do 2000 gr.	6000.—

b) należytość za polecenie . . . . 3000 —
c) należytość od deklarowanej wartości za każde 100.000 marek lub część tychże . . . . 1000.—

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należytość od wartości w podwójnej wysokości.

Za listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi i t. p. (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 27 z 1920 r.) pobiera się:

Oprócz należytości jak za list zwykły odpowiedniej wagi i należytości za polecenie—należytość od wartości:

do 10.000 marek	5.—
,, 50.000 ,, ...	20.—
,, 100.000 ,, ...	25.—
za każde dalsze 100 000 mk. lub część tychże	25.—

12. Paczki:

do wagi 1 kg.	5000.—
,, ,, 5 ,, ...	25000.—
,, ,, 10 ,, ...	50000.—
,, ,, 15 ,, ...	75000.—
,, ,, 20 ,, ...	100000.—

Za paczki kas i urzędów skarbowych, państw. z dotacjami i nadmiarami kasowemi, oraz za paczki P. K. K. P.:

do wagi 25 kg.	125000.—
,, ,, 30 ,, ...	150000.—

Za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego:
a) należytość od wartości za każde 100 000 mk. lub część tychże . . . . 1000.—
b) przy paczkach ponad 500 000 mk. wartości: dodatkową należytość manipulacyjną od każdej paczki . 5000.—

Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi i t. p. (Dz. Urz. nr. 27 z 1920 r.) pobiera się:

prócz opłaty od wagi jak wyżej, tylko należytość od wartości:

do 10.000 mk.	5.—
,, 50.000 ,, ...	20.—
,, 100.000 ,, ...	25.—
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25.—

Za paczki władz i urzędów skarb. i państwowych nie pobiera się należytości manipulacyjnej.

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

Należytości przy nadaniu:

Polecenie przesyłek pocztowych	3000.—
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	3000.—
b) po nadaniu	6000.—
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	3000.—
b) po nadaniu	6000 —
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	3000.—
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	1500.—
Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki	10000.—
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante" opłata dodatkowa	1500.—

Nieuiszczoną przez nadawcę opłatę dodatkową za „poste restante" (przy zwykłych przesyłkach listowych) pobiera się od odbiorcy w pojedyńczej wysokości.

Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:	
a) przesyłki poleconej	1000.—
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	1500.—
c) paczki, za każde 5 kg. wagi	5000.—
d) telegramu	1000.—

Należytości przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:

A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:

a) do 10.000 mk.	50.—
b) ponad 10.000 mk. do 100.000 mk.	500.—
c) ponad 100 000 mk. do 300 000 mk.	2000.—
d) „ 300 000 „ „ 500.000 „	4000.—
e) „ 500.000 „ „ 1.000 000 „	5000.—
Za każdy dalszy 1.000 000 mk. lub jego część	2000.—

B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroce, pensje rencistów prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszów Skarbu Państwa:

a) do 100 000 mk. nie pobiera się żadnej należytości
b) ponad 100 000 mk. . . . . 100.—

Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowemi — nie pobiera się żadnej należytości.

C) paczek:

w Warszawie:

do 5 klg. . . . . 6 000.—
„ 10 „ . . . . 8.000.—
„ 15 „ . . . . 10.000 —
„ 20 „ . . . . 12 000.—

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
		[illegible]	[illegible]
do 5 klg.	5000	3000	2000
„ 10 „	6000	5000	3000
„ 15 „	8000	6000	5000
„ 20 „	10000	8000	6000

Do miejscowości I klasy należą: Łódź.

„ „ II „ „ : Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borysław, Brody, Bydgoszcz. Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Dziedzice, Gniezno, Gorlice, Grudziądz, Inowrocław, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Leszno, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Nowy-Sącz, Opatów Kielecki, Ostrów (Pozn.) Ostrowiec, Poznań, Przemyśl, Radom, Równe Wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Suwałki, Szczakowa, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Trzebinia, Wierzbnik, Włocławek, Zawiercie, Złoczów.

Do miejscowości III klasy należą: pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde 5 kg. wagi . . . . 5.000.—

Za skrytki lub przegródki miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet . . . . 50.000.—

b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów . . . . .100.000.—

c) dla paczek wyłącznie w Warszawie . . . . .500.000.—

w innych miejscowościach . . . . .300.000.—

Opłatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki (za przegródki nie) pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania płatnej skrytki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

(Patrz Dz. Urz. Nr. 2 z 1921 r. str. 27).

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę . 3.000.—

najwyżej za jedną paczkę . . . . 60.000.—

Od opłaty składowego są wolne:

a) dzień doręczenia (wydania) adresu pomocniczego odbiorcy i nadto:

b) w miejscowym okręgu doręczeń, bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni;

c) przy paczkach adresowanych „poste-restante" dalsze cztery dni

d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod a) do d) wolne są, aż do dnia odbioru również wszystkie niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki . . . 3.000.—

Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki . . . . . . 3.000.—

Duplikat poświadczenia nadania . . . . 3.000.—

Zniesienie lub zmniejszenie pobrania . . . . 3.000.—

Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy . . . . 3.000.—

Należytość za zawiadomienie o niedoręczalności przy większej ilości paczek, nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę, do tego samego odbiorcy pobiera się tylko raz.

Należytość za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę . . . . 3.000.—

Należytość za pośrednictwo przy ocleniu:
a) przesyłek listowych. . . . . 1.000.—
b) paczek . . . . 5.000.—

Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek w Gdańsku, z wyjątkiem paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej . . . . 5.000.—

Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy ocleniu miesięcznie 30.000 —

Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeśli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, natenczas dolicza się należytość za pośrednictwo przy ocleniu.

Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę . . . . 3.000.—

Pełnomocnictwo:
a) do jednorazowego odbioru przesyłek . . . . 1.000.—
b) stałe do odbioru przesyłek . . . . 5.000.—

Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie . . . 30.000 —

Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowemi opłata dodatkowa . . . . 3.000.—

Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie . . . . 30.000 —

Pisma Sądowe do stron w województwie lwowskiem, krakowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem.

a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu 1.500.—
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości . . 3.000.—

II. Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej części województwa śląskiego.

(Obrót wewnętrzny).

1) Małe paczki jednokilogramowe (w obrocie z innemi dzielnicami wykluczone) . . . . 5.000.—

2) Paczki w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego do wagi 5 kg. . . . . 12.500.—
„ „ 10 „ . . . . 25.000.—
„ „ 15 „ . . . . 37.500.—
„ „ 20 „ . . . . 50.000.—

Paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych, oraz P.K.K.P.

do wagi 25 kg.	62 000 —
„ „ 30 „	75.000.—

w obrocie z innemi dzielnicami Polski jak pod A I 12.

3. Przekazy.

Kwoty przekazowe mogą być wpłacane:

a) w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego w walucie polskiej lub niemieckiej,

b) w obrocie z innemi dzielnicami Polski: tylko w walucie polskiej.

Od przekazów wpłaconych w walucie niemieckiej pobiera się opłaty podane pod A I 10 w stosunku kwoty, uzyskanej przez przeliczenie marek niemieckich na marki polskie według kursu dekadowego.

4. Doręczenia pospieszne: w obrocie wewnętrznym i w obrocie z innemi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:

a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń	5000.—
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) rzeczywiste koszta posłańca najmniej	5000.—
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	10000.—
b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń, niezależnie od należytości za doręczenie	5000 —
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) niezależnie od należytości za doręczenia, najmniej	5000 —
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	10000.—

5. Doręczenie paczek:

do wagi 5 kg.	1500.—
„ „ 10 „	3000 —
„ „ 15 „	4500.—
„ „ 20 „	6000 —
za doręczenie paczki gazetowej	1500 —

6. Poświadczenie nadania zwykłej paczki	500 —

7. Za zlecenie:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,	
b) za czynność okazania do inkasa	3000 —
c) za zrealizowanie zlecenia, od każdych rozpoczętych 10000 mk. zainkasowanej kwoty	10 —

d) za zwrot przyjętego weksla, zaprotestowanego weksla i protestu, opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi.

e) należytość za wniesienie protestu z tytułu zlecenia. 10000.—

8. Należytość za żądanie powtórnego okazania zlecenia, lub przesyłki za pobraniem . . . . 1500.—

9. Za pobrania:

a) należytość za pobranie . . . . 3000.—

b) za czynność pobrania, od każdych rozpoczętych 10000 mk. pobranej kwoty . . . . 10.—

10. Za wpłatę z konta listu kredytowego: za każde 10000 mk. . . . . 100.—

11. Za dworcowe przesyłki gazetowe (w ruchu z innemi dzielnicami Polski niedopuszczone) miesięcznie za każdy egzemplarz . . . . 200.— najmniej miesięcznie . . . . 2000.— Za dworcowe przesyłki gazetowe, zamówione w drugiej połowie miesiąca (od 15-go lub później), pobiera się połowę należytości, najmniej jednak 2000 mk.

12. Urzędowe poświadczenie doręczenia przesyłki (tylko w obrocie wewnętrznym) . . . . 1500.—

13. Za nadanie przesyłek przy użyciu skrzynki umieszczonej na wozach kolei miejskich . . . . 300.—

14. Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki w ruchu miejscowym zapomocą jazdy . . . . 3000.—

15. Za zwrot niewysłanej jeszcze przesyłki . . . . 300.—

16. a) za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienie przekazane już zostało nakładcy . . . . 1500.— zresztą . . . . 500.—

b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innej osoby w miejsce pierwotnego abonenta . . . . 1500.—

17. Za wystawienie: a) legitymacji pocztowej . . . . . . 3000.—

b) karty składowej . . . . 1500.—

18. Informacja poza godzinami urzędowemi o nadejściu przesyłek poste restante . . . . 1500.—

19. Należytość manipulacyjna przy umowach co do badania uprawnienia do podejmowania przesyłek zgłaszającego się po ich odbiór . . . . 1500.—

20. Za wydanie zwykłych przesyłek w urzędzie, rocznie . . 5000.—

21. Roczna należytość za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy . . . . 6000.—

22. Za skrytki zwykłe rocznie . . . . 60000.—

„ „ większe rocznie . . . . 120000.—

23. Należytość za dodatkowe dostarczenie czasopism . . . . 1500 —
24. Należytość za wymianę zepsutych znaczków pocztowych 10 —
25. Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszem rozliczeniem, za każde 1000 marek lub ich część . . . . . 50.—
najmniej miesięcznie . . . . 3000.—
26. Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia . . . . 3000.—
27. Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych . . . . . . 3000.—
28. Za zamówienie dodatkowych okazów gazet . . . . 1500.—
29. Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:
a) do 10 km. . . . . 4500.—
b) ponad 10 km. . . . . 9000.—
od 10 kg. do 20 kg.:
a) do 10 km. . . . . 9000.—
b) ponad 10 km . . . . 18000.—
30. Za jazdę pocztą od kilometra . . . . 3000.—
31. Za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz a przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu : . . . . 1000.—
32. Należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:
a) czasopis dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie . . . . 1000.—
b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma . . . . 30.—

Opłaty wyszczególnione pod II 7, 8, 16, 17a, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32 obowiązują także w województwach poznańskiem i pomorskiem

---

III Obrót z zagranicą.

1) Listy zwykłe:

a) do Czechosłowacji, Rumunji i Węgier:
do wagi 20 gramów . . . . 4000.— mk.
za każde dalsze 20 gramów . . . . . 2500.— „

b) do innych krajów:
do wagi 20 gramów . . . . 5000.— mk.
za każde dalsze 20 gramów . . . . . 2500.— „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu—niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

a) do Czechosłowacji, Rumunji i Węgier:

za kartkę pojedyńczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią . . . . 2000 mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedyńczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią . . . . 3000 mk.

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów—szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów . . . . 1000 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedyńczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:
za każde 500 gramów . . . . 50 mk.

b) do innych krajów:
za każde 500 gramów . . . . 500 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów . . . . 1.000 mk.
najmniej jednak . . . . 5.000 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.
Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) **Próbki towarów:**

za każde 50 gramów . . . . 1.000 mk.
najmniej jednak . . . . 2.000 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) **Różnolita zawartość** (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych.)
za każde 50 gramów . . . . 1.000 mk.

przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

a) tylko druki i próbki:
najmniej . . . . 2.000 mk.

b) również papiery handlowe:
najmniej . . . . 5.000 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe; jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) **Polecenie przesyłek listowych** . . . . . . 5.000 mk.

9) **Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:**
a) przy nadaniu . . . . 5.000 mk.
b) po nadaniu . . . . 10.000 „

10) **Reklamacja przesyłek zwykłych lub poleconych** . . . . . 10.000 mk

11) **Należytość za doręczenie pośpieszne** (przez ekspresa) . . 10.000 „

12) **Zadanie wycofania lub zmiany adresu:**
a) drogą pocztową. . . . . 10.000 „
b) drogą telegraficzną, należytość za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 3000 mk.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możności, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

IV. Specjalne opłaty pocztowe na Górnym Śląsku.

a) W obrocie z niemiecką częścią Górnego Śląska obowiązuje wewnętrzna taryfa pocztowa z następującemi zmianami i uzupełnieniami:

1. Paczki do 3 klg.	1.200.000	mk. niem.
od 3 „ do 5 klg.	1.800.000	„ „
„ 5 „ „ 6 „	2.000.000	„ „
„ 6 „ „ 7 „	2.200.000	„ „
„ 7 „ „ 8 „	2.400.000	„ „
„ 8 „ „ 9 „	2.800.000	„ „
„ 9 „ „ 10 „	3.200.000	„ „
„ 10 „ „ 11 „	3.600.000	„ „
„ 11 „ „ 12 „	4.000.000	„ „
„ 12 „ „ 13 „	4.400.000	„ „
„ 13 „ „ 14 „	4.800.000	„ „
„ 14 „ „ 15 „	5.200.000	„ „
„ 15 „ „ 16 „	5.600.000	„ „
„ 16 „ „ 17 „	6.000.000	„ „
„ 17 „ „ 18 „	6.400.000	„ „
„ 18 „ „ 19 „	6.800.000	„ „
„ 19 „ „ 20 „	7.200.000	„ „
paczki gazetowe do wagi 5 kgl. . . .	900.000	„ „

za paczki z podaną wartością pobiera się od każdych 100.000 mk. niemieckich podanej wartości: 1000 mk. niem.;

za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości. Za paczki pilne pobiera się należytość od wagi w potrójnej wysokości. Ponadto dolicza się należytość za doręczenie pospieszne, o ile nie chodzi o paczki poste restante. Za paczki ochronne pilne, pobiera się należytość w potrójnej wysokości, jak za paczki zwykłe.

2. Przekazy mogą być wpłacane tylko w walucie niemieckiej.

Opłata wynosi:	do 75.000.000 mk. n.,	750.000 mk. n.
	ponad 75.000.000 mk. n. do 150.000.000 „ „	1.500.000 „ „
	za każde dalsze 150.000.000 mk. niem. . . .	750.000 „ „

Najwyższa kwota przekazu pocztowego lub telegraficznego w obrocie z niemieckim Górnym Śląskiem: 400.000.000 mk. niem., zaś kwota pobrania i zlecenia 800.000.000 mk. niem.

3. Zlecenia pocztowe:

a) opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi;

b) za czynność okazania do inkasa, za każdy niewykupiony walor . . . . 2.000 mk. pol.

c) za zrealizowanie zlecenia, za każdy wykupiony walor . . . . 3.000 „ „

d) za przekazanie kwoty pobranej ze zlecenia, pobiera się opłatę jak za przekaz.

Należytość pod b), c) i d) potrąca się z kwoty pobranej za zlecenia.

4) Przesyłki za pobraniem:

a) należytość za transport;

b) należytość za pobranie przy przesyłkach listowych 1000 mk. pol. przy paczkach od każdych 75.000.000 mk. niem. kwoty pobranej . . . . 750.000 mk. niem.

c) należytość za czynność pobrania przy przesyłkach listowych . . . . 1.500 mk. pol.

5. Pospieszne doręczenie.

Za pospieszne doręczenie:

a) przesyłek listowych w miejscowym okręgu doręczeń . . . . 500.000 mk. niem.
w zamiejscowym okręgu doręczeń . . . 1.500.000 „ „

b) paczek:
w miejscowym okręgu doręczeń . . . . 750.000 „ „
w zamiejscowym okręgu doręczeń . . . 2.000.000 „ „

Wszystkie opłaty określone w walucie niemieckiej, pobiera się w markach niemieckich lub w polskich, w tym ostatnim wypadku przelicza się marki niemieckie na marki polskie według kursu dekadowego.

6. W obrocie z Niemcami obowiązują opłaty wyszczególnione pod III) oraz IV a 2, 3, 4 i 5.

Ponadto za paczki zwykłe:

do 5 kg. . . . . 50 c.
ponad 5 „ do 10 kg. . . . . . 1 fr. — „
„ 10 „ „ 15 „ . . . . . 1 „ 50 „
„ 15 „ „ 20 „ . . . . . 2 „ — „

przeliczone na marki polskie według każdocześnie obowiązującego ekwiwalentu.

Za paczki z podaną wartością pobiera się ponadto:

a) należytość manipulacyjną 10 c.;

b) należytość asekuracyjną 50 c. za każde 300 franków, przeliczone na marki polskie w sposób wyżej podany.

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.

I. Obrót wewnętrzny.

№ porz	PRZEDMIOT	Należytości Marek	UWAGI
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu . . . . . najmniej jednak	 3000 30000	Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne, pobierają dodatkową należytość na rzecz skarbu kolejowego, którą ustala każdocześnie Min. Kolei Żelaznych. Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 30000 mk., zaś za każdy następny wyraz 3000 mk.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu . . . . . najmniej jednak	 9000 90000	Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 90000 mk., zaś za każdy następny wyraz 9000 mk.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą RPx: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po . . . . . najmniej jednak . . . . . . i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź . .	3000 30000 500	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Pozatem ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną RPDx: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po . . . . najmniej jednak . . . . . . i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź . .	 9000 90000 500	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Pozatem ilość wyrazów opłacanej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.

№ porz.	PRZEDMIOT	Należytości Marek	UWAGI
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	1500	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse" przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone. W telegramach prasowych są niedopuszczone znaki konwencjonalne z wyjątkiem TMx (patrz poz. 10).
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	600	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu =TC=: 25% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t.p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obowiązkowo.
8	Za poświadczenie odbioru:		O doręczeniu telegramu ze znakiem =PCP= zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowem (D. U. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18). W ruchu z zagranicą zawiadomienie to wysyła się listem opłaconym według zagranicznej taryfy.
	a) telegraf. zwykłe =PC=	30000	
	b) telegraf. pilne =PCD=	90000	
	c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi t. j.	3000	
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony =PR= jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony =GPR= pobiera się należytość pocztową wyłącznie za samo polecenie listu t. j.	3000	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należytości. Również nie pobiera się żadnej należytości za telegramy „poste restante" i „télégraphe restant".

№ porz.	PZEDMIOT	Należytości Marek	UWAGI
10	Za telegramy o kilku adresach =TMx=: a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego . . . b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego	 6000 12000	Należytość za odpisy pobiera się tyle razy ile jest adresów mniej jeden. Znaki konwencjonalne jak np. RP, XPP, XPT i t. d. umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem D, TC, które umieszczone przed pierwszym adresem obok znaku TMx odnoszą się do wszystkich adresów.
11	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP= opłaca się prócz normalnej należytości za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszta doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości . b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości na żądanie nadawcy lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości jak za zwykłą kartkę pocztową.	 50000 30000	Za telegramy ze znakami =XPP= lub =XPT= różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistemi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadawcy cały depozyt O doręczeniu telegramu =XPT= posłańcem zawiamia urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy. O doręczeniu telegramu =XPP= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy bezpłatnem pismem służbowem urząd nadawczy. W obu wypadkach należy zawsze podać, ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za odbytą drogę. Za doręczenie telegramu ze znakami =XPP= lub =XPT= nie pobiera posłaniec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T. Nr. 5 ex 1923 str. 75 pkt. 10). Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy

№ porz.	PRZEDMIOT	Należytości Marek	UWAGI
			ẊPP i XPT niedopuszczone, zaś telegramy ze znakiem konwencjonalnym = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.
12	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże	5000	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należytości za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom za każde 100 słów lub część tychże.	2000	Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone, niemniej jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie.
14	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego . .	3000	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
15	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu . . .	10000	Prośba o wydanie duplikatu ani też sam duplikat nie podlegają opłacie stemplowej.
16	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego:		Prośba o wydanie odpisu telegramu ani też sam odpis nie podlegają opłacie stemplowej.
	a) do stu słów	10000	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym np.:
	b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po . . .	2000	„*Odpis telegramu*" (tytuł)
	c) za blankiet telegraficzny na odpis	500	. . . . . (tekst telegramu) „Za zgodność" (podpis i pieczęć urzędu).
17	Za każdy umówiony lub skrócony adres:		Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	200000	
	b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie . . .	150000	

№ porz.	PRZEDMIOT	Należytości Marek	UWAGI
18	Za doręczenie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie . . . . b) w innych urzędach kwartalnie	 200000 150000	Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczania im telegramów do kilku miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 18. Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należytość w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza. Abonenci, którzy opłacili należytość za cały rok z góry, dopłacają różnicę z powodu podwyższenia taryfy w stosunku proporcjonalnym. Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należytości w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 17.
19	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego	10000	Należytość potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
20	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	3000	W razie cofnięcia takiego telegramu należytości dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
21	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	3000	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednem podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należy-

№ porz.	PRZEDMIOT	Należytości Marek	UWAGI
			tość od każdego reklamowanego telegramu. Należytość za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
22	Za odebranie telegramu na poczcie (poste restante (GP) lub w telegrafie (telegraphe restant TR.)	1500	Opłatę pobiera się wyłącznie przy nadaniu telegramu.
23	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym.	5000	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
24	Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz poz. 11).	1500	Należytość ściąga się od nadawcy telegramu ze znakami XPP lub XPT przy zwrocie ewentualnej nadwyżki przedpłaty (depozytu).
25	Za blankiet telegraficzny nadawczy	500	

II. Obrót z zagranicą.

Czechosłowacja:
opłata od wyrazu telegramu zwykłego . . . . . 6000 mk.

Rumunja:
opłata od wyrazu telegramu zwykłego. . . . . . . 6000 mk.

Węgry:
opłata od wyrazu telegramu zwykłego równa się pojedyńczej opłacie wewnętrznej plus 7 centimów.

W. M. Gdańsk:
opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 7 centimów.

Stawki podane w centimach przelicza się na marki polskie według każdocześnie obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polsk.

Stawki do innych krajów:
patrz „Zagraniczna taryfa telegraficzna" (Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. nr. 26 ex 1922)

C. TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej

I. Sieć telefoniczna. [1])

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

a) Sieci lokalnych,

b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą abonamentu (§13). Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należytości od poszczególnej rozmowy (§ 27).

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowem).

Sieć lokalna może posiadać:

a) jedną tylko centralę główną lub

b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczt i Telegr.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy;[2])

a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością	do 100 abonetów	teren w promieniu	1	klm.
,, ,, ,,	od 101 do 2000 abon.	,, ,,	2	,,
,, ,, ,,	,, 2001 wzwyż	,, ,,	3	,,

b) druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkiemi stacjami centralnemi oraz pomocniczemi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

[1]) Nie obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

[2]) Patrz § 35.

II. Należytości.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należytości, a mianowicie:

a) [1]) abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 600,000 mk. za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linji telefonicznej.

b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linji telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 720,000 mk.;

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 600.000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczt i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 600.000 mk.

b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 750.000 mk.

c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 900.000 mk.,

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałowej (900.000 mk.) za linję. łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linję dla aparatu głównego, t. j. należytości według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującemi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;

c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;

d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

---

[1]) Patrz § 34.

e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową przyczem ich budowę uskutecznia się za opłatą należytości podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczt i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju . . . . . . 600.000 mk.
b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 750.000 mk.
c) za przenies. do innego lokalu tego samego budynku 900.000 „
d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (900.000 mk.) według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linji nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:
    w obrębie strefy pierwszej . . . . 600.000 „
    „ „ drugiej . . . . 720.000 „
e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta . . . . . 600.000 „
f) gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne i zatrzymują dawne swe numera tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po . . . . 150.000 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych obowiązuja te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się zgóry przed oddaniem telefonu do użytku. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, jeżeli wogóle jakąkolwiek budowę rozpoczęto, winien jest proszący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materjałów, jeżeli one nic nie straciły na tej wartości i dadzą się ponownie użyć.

§ 11. Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

a) Na slupach drewnianych za każde 100 metrów pojedynczego przewodu rocznie . . . . 24 000 mk.

b) Na słupach żelaznych za każde 100 metrów pojedyńczego przewodu rocznie . . . . 60.000 „

w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu przewodów państwowych na słupach umieszczonych.

c) Za wynajęcie pojedyńczej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie . . . . 72.000 „

d) Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie . . . . 150.000 „

Należytości wymienione pod lit. *a, b, c* i *d* § 11 za współużywanie państwowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych przez prywatnych koncesjonarjuszów mieszczą już w sobie należytości za konserwację przewodów koncesjonowanych, którą wykonywać mają tylko techniczne organa państwowe. Dopuszczenie organów koncesjonarjuszy prywatnych do konserwacji tych przewodów jest niedopuszczalne ze względów zasadniczych. Wykonanie dowieszania na linjach państwowych koncesjonowanych przewodów telefonicznych należy wyłącznie do państwowych organów.

Wykonanie to uskuteczniać się będzie za zwrotem rzeczywistych kosztów budowy, t. j. robocizny i materjałów, lub też za zwrotem rzeczywistych kosztów robocizny przez koncesjonarjusza, o ile on sam dostarczy materjałów. Materjały dostarczone przez koncesjonarjusza winny w zupełności odpowiadać typom państwowym.

W razie wygaśnięcia, unieważnienia lub zrzeczenia się koncesji, zdjęcie prywatnych urządzeń telefonicznych z linji państwowych wykonują tylko państwowe organa techniczne za zwrotem rzeczywistych kosztów, które ponosi koncesjonarjusz.

Koszty pod b) i c) winny być uiszczone przez koncesjonarjusza przed rozpoczęciem robót linjowych.

§ 12. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają, się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej, prócz opłat przewidzianych w § 11, obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należytości za użytkowanie kabla podziemnego, zapomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 1.800.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej*)

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą zapomocą oddzielnych dla każd go abonenta przewodów, uzależnia się od:

a) kategorji abonamentu,

b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,

c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,

d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnej rozmowy.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:

a) Abonament prywatny. Do tej kategorji należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkanich osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorji wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klijentela nie ma dostępu do telefonu.

b) Abonament zbiorowy. Do tej kategorji zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia. ambulatorjach, szkołach, kancelarjach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

c) Abonament publiczny. Do tej kategorji zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnem dla użytku publiczności,

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorji zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną zapomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy ilości abonentów	do 50
II-ej	„ „ „	od 51 do 100
III ej	„ „ „	od 101 do 2000
IV-ej	„ „ „	od 2001 do 5000
V-ej	„ „ „	ponad 5000.

*) W województwie poznańskiem i pomorskiem nie obowiązują paragrafy: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 20 i 21.

§ 16.*) Opłata abonamentowa w zależności od kategorji abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski kwartalnie		
			prywatny Mk.	zbiorowy Mk.	publiczny Mk.	w dwójkę Mk.	w trójkę Mk.	w czwórkę Mk.
I	do 50	1	150.000	350.000	700.000	90.000	60.000	45.000
II	od 51—100 . . .	1	300.000	600.000	1200.000	175.000	120.000	90.000
III	od 101—2000 . .	2	600.000	1100.000	2100.000	350.000	275.000	200.000
IV	od 2001—5000 . .	3	900.000	1600.000	2500.000	550.000	425.000	350.000
V	ponad 5000 . . .	3	1500.000	2400.000	3000.000	900.000	725.000	550.000

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

a) za każdy aparat dodatkowy 75 % opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

b) za dzwonek dodatkowy . . . . mk. 42000 —

c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) „ 42000.—

d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy . . . . „ 90000.—

e) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linji, a mianowicie: rocznie po mk. 60.000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji leżącej poza strefą pierwszą.

*) Abonenci katowickiej sieci okręgowej załączeni do central w Katowicach i Królewskiej Hucie należą do IV grupy abonamentu; abonenci innych central pomocniczych katowickiej sieci okręgowej należą do III grupy abonamentu.

Abonenci innych sieci poza katowicką siecią okręgową należą do grup od I—III, zależnie od ilości abonentów w danej sieci.

Abonenci poszczególnych czterech grup dzielą się na trzy kategorje według zasad przewidzianych w § 14 lit. a) b) i c).

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za ½ roku, a za konserwację linji za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linji poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,

b) za część linji, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linji po 60.000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linję łączącą według kategorji abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 300.000 mk. rocznie.

§ 21 *). Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17 dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 klm.	900.000
od 11 do 20 klm.	1.200.000
od 21 do 30 „	1.800.000
od 31 do 40 „	2.400.000
od 41 wzwyż	3.000.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywanymi być mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych. którzy taki sam dodatek złożyli. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie

*) § 21 nie obowiązuje na polskim Górnym Śląsku (patrz uwaga do § 16).

tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość stwier. w dn. 31/III powoduje zmianę tar. od 1 lipca
„ „ „ 30/VI „ „ „ „ 1 października
„ „ „ 30/IX „ „ „ „ 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do rozmów z abonentami miejscowej sieci i otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefonu nie używano.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszta poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linji powietrznej pomiędzy głównemi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odlegości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do	25 kl.	po mk.	10000.—
,, ,, ,,	50 ,,	,,	20000.—
,, ,, ,,	100 ,,	,,	30000.—
,, ,, ,,	200 ,,	,,	50000.—
i za każde dalsze	100 ,,	,,	10000.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

*§ 28. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną. oblicza się tę jedną piątą część należytości od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiekbądź*) powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie 1/5 część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Za cofnięcie rozmowy prasowej pobiera się $1/_5$ opłaty przypadającej za rozmowę prasową. Całą należytość zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie ,,N" do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowa-

*) Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać" można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności zgóry. Pozatem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać" i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

dzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 10000 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepianie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 3000 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic a abonentami i. nych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowemi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc lub jedno południe 5000 mk.
Miesięcznie za jednorazowe dziennie . . . . 60000 „
„ za dwurazowe dziennie . . . . .120000 „

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzą w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednakże między konkurującemi władzami jest policja państwowa, to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo.

Jeżeli do uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupna i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznemi bez nocnej służby potrójną należytość za rozmowę, jednakże najmniej . . . . 120000 mk.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową, prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 5000 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowemi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczą, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innemi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 50000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się za każde 100 słów lub część tychże . . . . 5000 mk.

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należytości za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należytości za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się za każde 100 słów lub część tychże . . . . 2000 mk.

Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykłe bezpłatnie.

III. Opłaty

ważne tylko na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament, który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów				. . . . . .	1.500.000 mk.
,,	,, od	51 do	100 abonent.	włącznie	2.500.000 ,,
,,	,, ,,	101 ,,	200 ,,	,,	2.700.000 ,,
,,	,, ,,	201 ,,	500 ,,	,,	3.500.000 ,,
,,	,, ,,	501 ,,	1000 ,,	,,	4.000.000 ,,
,,	,, ,,	1001 ,,	5000 ,,	,,	4.500.000 ,,
,,	,, ,,	5001 ,,	20000 ,,	,,	5.500.000 ,,

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linji powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metr. lub część tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie . . . 100.000 mk. Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznemi.

[1]) Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:

od każdej stacji rocznie . . . . 300.000 mk.

za każdą inną boczną stację rocznie . . . . 400.000 ,,

b) Jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 metr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie. . . . . 100.000 mk.

c) Za boczne stacje, odległe w linji powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednem połączeniu z centralą rocznie . . . . . 400.000 mk.
,, dwóch połączeniach ,, ,, ... 600.000 ,,
,, trzech ,, ,, ,, ... 750.000 ,,
więcej jak trzech połączeniach z centralą . . . . . 900.000 ,,

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednem połączeniu z centralą rocznie . . . . . 360.000 mk.
,, dwóch połączeniach ,, ,, ... 720.000 ,,
,, trzech ,, ,, ,, ... 900.000 ,,
,, więcej jak trzech połączeniach z centralą . . 1.000.000 ,,

---

[1]) Patrz § 4 i § 6.

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą przy jednem połączeniu z centralą rocznie . . . . 40.000 mk.
przy dwóch połączeniach z centralą rocznie . . . . . 60.000 „
„ trzech „ „ „ . . . . . 75.000 „
„ więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenie z centralą rocznie 20.000 mk. więcej, t. j. 95.000 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznemi, zwyczajnemi aparatami i bocznemi stacjami o szeregowem załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie . . . . . 40.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacyj o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowem załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacyj o szeregowym załączeniu, koszta własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materjału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże koszta rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie . . . . 40.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36, lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie . . . . 240.000 mk.
w innym wypadku rocznie . . . . 450.000 „

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie . . . . 160.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stację . . . . 240.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowemi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie . . . . . . 100.000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównemi lub bocznemi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie . . . . 40.000 mk.
3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.
4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane, jak przy stacjach głównych według § 35.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowemi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość, jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie . . . . . . 40.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie . . 40.000 „
3. Za drugi mikrofon rocznie . . . . 60.000 „
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie . . . . . . 60.000 „
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie . . . . 40.000 „
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki, rocznie . . . . 40.000 „
7. Za urządzenie dzwonkowe dołączone do tarcz spadkowych i za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.
8. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 7 wraz z dodatkowemi materjałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwonków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisanym przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie . . . . . 40.000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak np. zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo do ziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszta.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36); opłata wynosi.

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie . . . . 160.000 mk.
2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów . . . . 75.000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie . . . . 200 000 mk:

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stacją główną lub boczną . . . . . 200 000 mk.

172.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 września 1923 r. L. 1100/XII w sprawie umundurowania służbowego niższych funkcjonarjuszów poczty, telegrafu i telefonu.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Umundurowanie służbowe niższych funkcjonarjuszów poczty, telegrafu i telefonu ma na celu zaznaczenie urzędowego charakteru tych funkcjonarjuszów podczas spełniania przez nich czynności służbowych, a więc z chwilą otrzymania przepisanego umundurowania nie wolno im zjwiać się do pełnienia służby w ubraniu cywilnem, względnie w mundurach innego typu.

Noszenie mundurów w godzinach pozasłużbowych jest dozwolone. jednak nie obowiązkowe, natomiast wzbronionem jest noszenie poszczególnych części umundurowania łącznie z ubraniem cywilnem.

Bezpośredni przełożeni niższych funkcjonarjuszów obowiązani są baczyć, by ich podwładni utrzymywali wydane im umundurowanie w porządku, by miało ono wygląd schludny, by guziki i emblematy metalowe były zawsze wyczyszczone i t. d. Funkcjonarjuszów zaniedbujących się w tym względzie należy upominać, a o ileby to nie pomogło karać grzywnami.

Umundurowanie służbowe ma być wykonane według ustalonych wzorów z materjału jednolitego koloru (patrz §§ 11—14).

Funkcjonarjusze uprawnieni do otrzymywania umundurowania służbowego.

§ 2. Na razie (aż do uregulowania tej sprawy drogą ustawy) jako uprawnionych do otrzymywania kompletnego umundurowania należy uważać:

a) etatowych pocztyljonów, (podurzędnicy, listonosze, konduktorzy)

b) etatowych monterów (dozorcy linji telegraficznych)
c) etatowych woźnych, etatowych starszych gońców i etatowych woźniców i szoferów,
d) pozaetatowych pocztyljonów (listonosze) nadzorców i monterów telegrafu i telefonu wyjątkowo, na wniosek Dyrekcji zatwierdzony przez Ministerstwo P. i T. nie wcześniej jednak, niż po upływie trzech miesięcy nienagannej służby.

do otrzymywania tylko czapek:
woźnych i gońców pozaetatowych.

§ 3. Jako terminy, w których umundurowanie służbowe winno być wydane wyznacza się 1 października lub 1 kwietnia tego roku, w którym odnośnemu funkcjonarjuszowi przysługuje prawo otrzymania munduru, lub płaszcza. Czas noszenia munduru liczy się od chwili wydania.

Komplet umundurowania.

§ 4. Komplet umundurowania służbowego stanowią:
a) czapka
b) kurtka
c) spodnie
d) płaszcz

Oprócz wyżej wymienionych przedmiotów niektóre kategorje niższych funkcjonarjuszów mogą otrzymywać: kożuchy, sweatery, kominiarki, bluzy robotnicze, rękawice i t. p., a to w tych wypadkach, gdy władza przełożona stwierdzi, iż ze względu na rodzaj wykonywanych czynności służbowych wymienione części garderoby są im niezbędne, bądź dla ochrony zdrowia, bądź dla zaoszczędzenia normalnego kompletu umundurowania. Wnioski takie muszą być zatwierdzone przez M. P. i T.

Uwaga: Konwojanci poczt traktowych, o ile służbę tę pełnią nie stale, lub na przestrzeniach niewielkich, otrzymują potrzebne im do tej czynności kożuchy tylko na czas jazdy, po której ukończeniu zwracają kożuchy do urzędu. Tego rodzaju kożuchy wspólne, stanowią inwentarz urzędu i winny być wpisywane do księgi inwentarza urzędu; po zużyciu podlegają zwrotowi do Głównego Urzędu Gospodarczego w Warszawie.

Okres używalności umundurowania skarbowego.

§ 5. Dla poszczególnych jednostek umundurowania, wydanych do osobistego użytku funkcjonarjusza, wyznacza się następujące okresy używalności:
a) dla czapki i spodni, jeden rok
b) dla kurtki, dwa lata

c) dla płaszcza, trzy lata
d) dla kożucha, osiem lat
e) dla sweatra — dwa lata
f) dla kominiarki, lub bluzy robotniczej, jeden rok
g) dla rękawic, dwa lata.

Podczas wskazanego okresu używalności, wymienione jednostki stanowią własność Zarządu Pocztowego i dopiero po upływie tego okresu przechodzą na własność prywatną funkcjonarjusza, któremu były wydane.

§ 6. Niższy funkcjonarjusz, który został wydalony ze służby, opuścił ją dobrowolnie, został powołany do normalnej powszechnej powinności wojskowej, lub został zamianowany urzędnikiem, obowiązany jest te jednostki umundurowania, które jeszcze nie przeszły na jego własność, zwrócić swej przełożonej władzy, te zaś, które wskutek wygaśnięcia okresu używalności już się stały jego własnością prywatną może donaszać, lecz po usunięciu wypustek i patek kolorowych, emblematów, guzików z herbem Państwa i t. p. odznak, świadczących o przynależności do kategorji niższych funkcjonarjuszów poczty i telegrafu.

W wypadkach zawieszenia w pełnieniu służby wydanie munduru należy wstrzymać aż do ukończenia dochodzeń i wydania orzeczenia przez Komisję Dyscyplinarną. W razie pomyślnego dla funkcjonarjusza orzeczenia Komisji, umundurowanie należy wydać bezzwłocznie licząc okres noszenia od chwili wydania.

W razie przejścia funkcjonarjusza po wysłużeniu pełnych lat służby na emeryturę, Dyrekcja P. i T. może mu przyznać umundurowanie na własność, przeciwnie zaś w razie przeniesienia go w stan spoczynku w drodze dyscyplinarnej wszystkie części umundurowania, które nie przeszły jeszcze na własność funkcjonarjusza, podlegają zwrotowi względnie z uposażenia odnośnego funkcjonarjusza potrąca się koszta ich nabycia zmniejszone o kwotę, przypadającą za miniony czas używania umundurowania.

§ 7. W razie utraty przez funkcjonarjusza którejkolwiek jednostki umundurowania, lub przedwczesnego doprowadzenia jej do stanu nieodpowiedniego do dalszego użytku, winien urząd przełożony donieść o tem Dyrekcji, która na rachunek winnego funkcjonarjusza zarządzi sporządzenie i wysyłkę nowej jednostki umundurowania.

Należne Zarządowi Pocztowemu odszkodowanie oblicza się w ten sposób, iż koszt nabycia nowowydanej jednostki dzieli się przez ilość miesięcy stanowiących wyznaczony w § 5 okres jej używalności i otrzymany iloraz mnoży się przez ilość miesięcy, w ciągu których utracona lub zniszczona jednostka powinna była być jeszcze w użyciu.

Winny funkcjonarjusz wpłaca odszkodowanie zasadniczo w ratach miesięcznych wynoszących 1/10 część całkowitego uposażenia miesięcz-

nego, jednakowoż gdyby opuszczał służbę przed ukończeniem spłat, obciążająca go należność ma mu być potrącona z ostatnich poborów względnie z odprawy.

§ 8. W razie gdy utrata, lub przedwczesne zniszczenie munduru nastąpiły nie z winy funkcjonarjusza, a z powodu okoliczności nadzwyczajnych, urząd przełożony w odpowiedniem doniesieniu do Dyrekcji wyjaśnia to, uzupełniając doniesienie oficjalnymi dowodam stwierdzającemi te nadzwyczajne okoliczności.

Na podstawie podobnego doniesienia Dyrekcja może podjąć starania przed Ministerstwem o całkowite, lub częściowe zwolnienie funkcjonarjusza od wpłaty przewidzianego w § 7 odszkodowania.

§ 9. W razie śmierci funkcjonarjusza, z wydanego mu kompletu umundurowania spadkobiercy obowiązani są zwrócić tylko płaszcz, kożuch i sweater, pozostałe zaś jednostki umundurowania mogą użyć jako odzież pogrzebową.

Celem uzyskania podstawy do skreślenia w wykazie ewidencyjnym niezwróconych jednostek, należy sporządzić odpowiedni protoku podpisany przez naczelnika urzędu, jednego ze starszych urzędników i jednego z niższych funkcjonarjuszów.

§ 10. Wszystkie wogóle jednostki umundurowania zwrócone do składu dyrekcyjnego podlegają dezynfekcji.

Zwracane do składów jednostki umundurowania po dokonaniu dezynfenkcji mogą być wydane funkcjonarjuszom pozaetatowym, wymienionym w § 2 pod lit „d" na okres, odpowiadający pozostałemu okresowi używalności, zmniejszonemu o 1/4 lub 1/3 część, zależnie od stanu w jakim są.

Opis ubioru służbowego.

§ 11. Zasadniczy kolor ubioru jest bronzowy, kolor wyłogów rdzawo czerwony. Wypustek na szwach niema żadnych.

§ 12. Ogólnie obowiązujące wzory umundurowania ustala się tylko czapki, kurtki, spodni i płaszcza, inne zaś części ubioru (patrz § 4 ustęp drugi) mogą być sporządzane według wzorów dowolnych, dostosowanych do potrzeb i miejscowych zwyczajów.

a) Czapka.

Czapka kroju rogatywki bez wypustek, o rogach lekko zaokrąglonych, ułożonych w kwadrat, tak, że jeden róg przypada nad czołem; rogi w górę podniesione tak, że tylko nieznacznie wystają poza obwód czapki. Róg przedni jest usztywniony dla umieszczenia godła państwowego i silniej uwydatniony. Daszek czarny, skórzany, lakierowany odstający od czoła z paskiem skórzanym lakierowanym, przypiętym po obu bokach czapki zapomocą guziczków.

Wokoło otoku wypustka z sukna koloru rdzawo czerwonego. Na czapce równo nad czołem umieszczone jest godło państwowe, a na otoku poniżej wypustki, pod godłem państwowem, godło pocztowe (emblemat).

b) Kurtka:

Kurtka służbowa lekko wcięta, z kołnierzem stojąco-wykładanym, zapinana na dwie haftki pod szyją i na pięć metalowych guzików środkiem piersi. Guziki nazewnątrz. Po bokach dwie kieszenie z patkami. Wewnątrz na lewej piersi, kieszeń wewnętrzna. Z tyłu w stanie 2 guziki w odległości 10—12 centymetrów stosownie do tuszy; poniżej tych guzików spadają dwie fałdy. Poły w stanie bez przecięcia; z przodu, począwszy od ostatniego guzika, ścięte ukośnie, tak by u dołu były o 5 cm. szersze jak zwykle.

Długość kurtki normalna tak, by poły jej przy pozycji siedzącej dotykały krzesła; długość stanu o 2 centymetry krótsza niż zwykle. Na przedniej części kołnierza z obu stron patki z sukna rdzawo-czerwonego długość $6^1/_2$ cm., niedochodzące do brzegu kołnierza na 1 cm. od góry i od dołu. Na wyłogach emblematy pocztowe zwrócone ustnikami do siebie.

Kurtka na piersiach, plecach i w rękawach podszyta podszewką.

c) Spodnie:

Spodnie normalnego kroju, dostatecznie głębokie odpowiednio długie do noszenia obuwia, z dwiema bocznemi kieszeniami.

d) Płaszcz:

Płaszcz z sukna nieco grubszego niż używane na kurtki, podszyty na piersiach, plecach i rękawach, podszewką.

Krój płaszcza odpowiada krojowi bekieszy do figury, od stanu dzwonkowo ku dołowi odpadającej. Stan krótszy od normalnego o 2 cm. Plecy bez przecięcia w środku. Płaszcz z przodu zapinany na 6 guzików metalowych, przyszytych w ten sposób, że jedna strona płaszcza zachodzi na drugą na 4—5 cm. na prawo od linji guzików, od piątego zaś guzika poła ukośnie skrajana zachodzi dołem na drugą połę na 11—12 cm. od linji guzików. Rękawy zwykłe, przeszyte w linji prostej w odległości $8^1/_2$ cm. od dolnego brzegu.

Kołnierz z tyłu stojąco wykładany wysokości 7 cm. z przodu leżąco wykładany szerokości 10 cm. zapinany na jedną dużą haftkę.

Na przedniej części kołnierza z obu stron patki z sukna rdzawo-czerwonego długości $6^1/_2$ cm. niedochodzące do brzegu.

Znamienne cechy płaszcza, na które należy zwrócić szczególną uwagę:

1) krój do figury, lekko obcisły aż do stanu;
2) stan krótszy od normalnego;
3) od stanu poły szerokie ukośne skrojone tak, że dolny obwód ich wynosi około 120 cm.

Przepisy o odznakach służbowych.

§ 13. Odznakami, odróżniającemi pracowników pocztowych od innych gałęzi służby państwowej, są: kolor rdzawo-czerwony wyłogów, oraz godło pocztowe w kształcie trąbki barwy złotej, przeszytej strzałą srebrną, wyobrażającą błyskawicę.

Guziki metalowe barwy złotej z wypukłym herbem Państwa większe o średnicy 20 mm. i mniejsze o średnicy 12 mm.

Do noszenia powyżej opisanych odznak są pracownicy pocztowi bezwzględnie obowiązani pod karą.

Odznaki starszeństwa.

§ 14. Odznaką starszeństwa dla pocztyljonów (podurzędników) jest paseczek srebrny szerokości 4 mm. naszyty na otoku czapki poniżej wypustki rdzawo-czerwonej oraz taki sam paseczek i tej samej szerokości naszyty obok patek na kołnierzu kurtki.

Koszta sprawienia i naszycia tych odznak ponosi pracownik.

§ 15. Normy materjałów na sporządzenie umundurowania:
(Patrz tabelę na str. 758).

Ustalenie zapotrzebowania na przedmioty umundurowania.

§ 16. Zamówienie na przedmioty umundurowania dla funkcjonarjuszów zatrudnionych w urzędach pocztowo-telegraficznych lub Zarządach technicznych, sporządzają odnośne urzędy lub Zarządy, dla funkcjonarjuszów zaś zatrudnionych w Dyrekcjach, Izbie Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy i w Ministerstwie P. i T., — wydziały pomocnicze wymienionych instytucyj.

W zamówieniach, sporządzanych w formie wykazów według wzoru № 1, należy podawać imię, nazwisko i charakter służbowy funkcjonarjuszów, uprawnionych do otrzymania umundurowania.

Wykazy sporządza się w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostaje na miejscu, dwa zaś pozostałe urzędy pocztowo-telegraficzne, Zarządy techniczne i wydziały pomocnicze Dyrekcyj przesyłają w terminie przez Dyrekcję wskazanym do Składu dyrekcyjnego, wydziały zaś pomocnicze Izby Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy i Ministerstwa w terminie przez Ministerstwo wskazanym — do Głównego Składu materjałów.

Do przedstawianych wykazów należy dołączać po 3 kartki (w pojedynczym egzemplarzu) na każdego wymienionego w wykazie funkcjonarjusza, w których to kartkach mają być podane: nazwa urzędu, imię i nazwisko funkcjonarjusza i dokładna miara: 1) na kurtkę i spodnie, 2) płaszcz i 3) na czapkę (obwód głowy).

JEDNOSTKI MUNDUROWE	Sukno szorokości 142 cm.	Sukno wyłogowe o szerokości 142 cm.	Podszewka pod kurtki o szerokości 71 cm.	Podszewka w rękawy i kieszenie o szerok. 71 cm.	Podszewka do spodni i kieszeni o szer. 71 cm.	Podszewka ciepła o szerok. 140 cm.	Guziki mundurowe	Guziki większe do spodni	Guziki mniejsze do spodni	Emblematy sztuk	Guziki do czapki	Haki	Sprzączki	Haftki do kurtki par	Haftki do płaszcza par	Orzełki do czapki
Kurtka	1.80 mtr.	z 1 m. 180 par	1 metr	80 cm.		—	7	—	—	2	—	—	—	2	—	—
Spodnie	1.10 mtr.	—	—	—	80 cm.	—	—	6	4	—	—	1	1	—	—	—
Płaszcz	2.70 mtr.	z 1 m. 180 par	—	1 mt.	—	60 cm.	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Czapka	10 cm.	½ cm.	—	—	—	—	—	—	—	1	2	—	—	—	—	1

Niezależnie od wspomnianych powyżej wykazów sporządzają wydziały osobowe Dyrekcji P. i T. jednorazowo, według poszczególnych urzędów, księgę ewidencyjną funkcjonarjuszów, uprawnionych do otrzymywania umundurowania i przesyłają do Składu dyrekcyjnego.

Takąż księgę ewidencyjną sporządza wydział osobowy Ministerstwa Poczt i Telegrafów dla funkcjonarjuszów, zatrudnionych w M. P. i T. i w Izbie Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy, i przesyłają ją do Głównego Składu materjałów pocztowych.

§ 17. Składy dyrekcyjne względnie Główny Skład na podstawie księgi ewidencyjnej, obowiązane są założyć kartoteki, układając poszczególne arkusze w porządku alfabetycznym nazwisk funkcjonarjuszów, niezależnie od urzędów, w których są zatrudnieni.

W sezonie przygotowywania umundurowania Składy dyrekcyjne sprawdzają i porównywują zapotrzebowania urzędów z własną księgą ewidencyjną oraz z kartotekami.

Wszelkie zmiany zachodzące po sporządzeniu księgi ewidencyjnej podają wydziały osobowe do wiadomości Składom dyrekcyjnym, te zaś ostatnie odpowiednio poprawiają wpisy w kartotekach, jakoteż w książkach ewidencyjnych.

W kartotekach mają być podane: nazwa urzędu, imię i nazwisko funkcjonarjusza i daty wydania jednostek umundurowania.

§ 18. Po sprawdzeniu wykazów Skład dyrekcyjny sporządza ogólne zestawienie zapotrzebowania przedmiotów umundurowania według wzoru nr. 2, w którym podaje Dyrekcję jako jednostkę, a następnie nazwy urzędów i Zarządów technicznych w porządku alfabetycznym, ilość funkcjonarjuszów w każdym urzędzie według ich charakteru służbowego i ilość żądanych poszczególnych przedmiotów umundurowania dla każdego urzędu. Zestawienie zakończa się podsumowaniem poszczególnych rubryk i podpisem urzędnika, który zestawienie sprawdzał.

Uzupełnieniem zestawienia służy wykaz materjałów, w/g wzoru 2-a, potrzebnych do sporządzenia poszczególnych przedmiotów umundurowania, obliczonych na podstawie norm podanych w § 15. W wykazie tym należy podać ilość potrzebnych materjałów, ilość posiadanego przez Skład dyrekcyjny zapasu, wreszcie ilość żądanego materjału.

Skład dyrekcyjny sporządza zestawienia w 3 jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostawia u siebie, drugi przesyła do Głównego Składu materjałów pocztowych, trzeci do wydziału gospodarczego Dyrekcji.

Co do wykazów, otrzymanych z urzędów p.-t., Zarządów Technicznych i wydziału pomocniczego Dyrekcji, to Skład dyrekcyjny po sporządzeniu zestawienia i po zaakceptowaniu przez wydział gospodarczy Dyrekcji, przesyła jeden egzemplarz do wydziału rachunkowego Dyrekcji, drugi zaś zatrzymuje u siebie. Do tego drugiego egzemplarza winny być dołączone kartki z miarami.

§ 19. Główny Skład materjałów pocztowych po otrzymaniu zestawień Dyrekcji i po zaakceptowaniu ich przez wydział gospodarczy M. P. i T. realizuje zapotrzebowanie, wysyłając do poszczególnych Składów dyrekcyjnych bądź gotowe przedmioty, które mogły być nabyte bez miary, bądź materjały na te części umundurowania, które wymagają stosowania.

W stosunku do Ministerstwa i Izby Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy, Skład główny spełnia funkcje zarówno wydziału gospodarczego Dyrekcji jak i Składu dyrekcyjnego, a więc obowiązany jest zarówno sprawdzić zapotrzebowanie, jak i wykonać obstalunki.

Sporządzanie umundurowania.

§ 20. Sporządzanie poszczególnych przedmiotów umundurowania z materjałów, otrzymanych z Głównego Składu, wchodzi w zakres czynności Dyrekcji, a mianowicie Dyrekcja zbiera oferty od przedsiębiorców, zawiera z nimi umowy, wreszcie za pośrednictwem Składu dyrekcyjnego wydaje im materjał i przyjmuje sporządzone przedmioty, które następnie tenże Skład rozsyła do poszczególnych urzędów i utrzymuje w ewidencji (patrz § 22).

Przy rozsyłaniu przedmiotów umundurowania Skład winien ściśle przestrzegać, by urzędy otrzymały przedmioty odpowiadające żądanym wymiarom, wobec czego krawcy obowiązani są oddawać wykonane przedmioty z przymocowanemi do nich kartkami z miarą (patrz § 16 ustęp 4).

Pozostawia się uznaniu Dyrekcji, czy poruczy ona wykonanie umundurowania jednej, lub kilku firmom krawieckim, czynnym, czy to w siedzibie Dyrekcji, czy też w siedzibie różnych urzędów pocztowych.

§ 21. Skład dyrekcyjny, wydając materjały firmom krawieckim, otrzymuje od nich prowizoryczne pokwitowanie na otrzymaną ilość materjałów, przyjmując zaś częściowo gotowe komplety, prowizorycznie kwituje odbiór, ostateczny zaś obrachunek przeprowadza po otrzymaniu wszystkich zamówionych kompletów.

Wydawane materjały należy zapisywać na rozchód w dniu wydania, by pozostający w Składzie zapas odpowiadał zapisom księgi.

Ewidencja materjałów na sporządzenie przedmiotów umundurowania.

§ 22. Zarówno Główny Skład materjałów jak i Składy dyrekcyjne prowadzą rachunek materjałów według wzoru nr. 3 w którym pierwszą pozycję stanowi pozostałość z poprzedniego okresu, następne zaś,

bądź przychód (otrzymane materjały), bądź rozchód (wydane materjały), w kolejności chronologicznej. Po każdej nowo-zapisanej pozycji wyprowadza się pozostałość materjałów w Składzie. Dla większej przejrzystości pozycje rozchodu dobrze jest wpisywać atramentem odmiennego koloru.

Rachunek materjałów zamyka się z chwilą ukończenia akcji mundurowej t. j. okresu, w ciągu którego przedmioty umundurowania były masowo sporządzane i rozsyłane do urzędów. Pozostałość przenosi się do nowego rachunku, w którym odnotowywują się pojedyńczo wypadki zamówień (patrz § 8), zamknięty zaś rachunek odsyła się do wydziału rachunkowego Dyrekcji, który po sprawdzeniu odsyła go do wydziału rachunkowego Ministerstwa, a to w celu porównania z rachunkiem Składu głównego. Skład główny swoje rachunki przesyła wprost do wydziału rachunkowego Ministerstwa.

§ 23. Rachunek przedmiotów umundurowania, bądź to sporządzonych z wydanego materjału, bądź otrzymanych względnie zakupionych w stanie gotowym, Skład główny i Składy dyrekcyjne prowadzą według wzoru nr. 4, w którym podobnie jak w rachunku poprzednim (patrz § 22) pozycje przychodu i rozchodu zapisują się kolejno.

Każda pozycja przychodu winna zawierać w kolumnie 4-ej adnotację, dotyczącą bądź nr. pozycji rachunku materjałów, wydanych na sporządzenie wpisywanych na przychód przedmiotów, bądź nr. pisma przy którym otrzymano przedmioty gotowe.

Każda pozycja przychodu dotyczyć powinna wszystkich, lub części funkcjonarjuszów jednego tylko urzędu. Urząd odbiorczy niezwłocznie kwituje ilość otrzymanych przedmiotów i do tego ogólnego pokwitowania dołącza osobiste pokwitowanie podwładnych funkcjonarjuszów, którzy umundurowanie otrzymali. W kwitach osobistych, nie podlegających opłacie stemplowej, winny być wyszczególnione wszystkie otrzymane przedmioty i ich wartość pieniężna, autentyczność zaś podpisu odbiorcy zaświadczona przez kierownika urzędu.

I te rachunki wraz z poleceniem zapisywania na przychód i z pokwitowaniami osobistemi po ukończeniu akcji mundurowej i przeniesieniu pozostałości do nowego rachunku, Skład dyrekcyjny odsyła do wydziału rachunkowego Dyrekcji, a wydział rachunkowy Dyrekcji po sprawdzeniu do wydziału rachunkowego Ministerstwa, ale już bez osobistych pokwitowań, które pozostają w wydziale.

Składy dyrekcyjne i wydziały rachunkowe dyrekcyjne z osobistych pokwitowań odbiorców przedmiotów umundurowania sporządzają dla każdego funkcjonarjusza oddzielną kartę ewidencyjną umundurowania względnie uzupełniają starą.

W karcie ewidencyjnej należy wykazać imię i nazwisko funkcjonarjusza, miejsce służby, wydany przedmiot, jego cenę, datę wydania i końcowy termin okresu używalności przedmiotu.

Urzędy pocztowe, Zarządy techniczne oraz wydziały pomocnicze Dyrekcji, Izby Kontroli Rachunkowej Ministerstwa, prowadzą imienne spisy podwładnych funkcjonarjuszów z wyszczególnieniem wydanych im przedmiotów umundurowania. W razie przeniesienia funkcjonarjusza pocztowego na inne miejsce służbowe, ma urząd, który funkcjonarjusza odsyła, sporządzić wyciąg mundurowy i przesłać go urzędowi, do którego funkcjonarjusz został przeniesiony.

§ 24. Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. tracą moc wszystkie dotychczas obowiązujące zarządzenia i przepisy, wydane w powyższym przedmiocie.

Minister:

Moszczyński.

Urząd P. i T.

w........................

Nr.

dnia....... 192.... r.

Wzór Nr. 1.

WYKAZ

przedmiotów umundurowania dla niższych funkcjonarjuszów

urzędu p.-t...................................

№ bieżący	IMIĘ I NAZWISKO FUNKCJONARJUSZA	Charakter służbowy	Żądane przedmioty umundurowania										Uwagi
			Czapek	Kurtek	Spodni	Płaszczy	Kożuchów długich	Kożuchów krótkich	Sweaterów	Bluz roboczych	Kominiarek	Rękawic	

Skład materjałów pocztowo-telegr. Dyrekcji P. i T. w ....

Wzór Nr. 2.

ZESTAWIENIE

przedmiotów umundurowania dla niższych funkcjonarjuszów

urzędów p-t. Dyrekcji ....

Nr.

dnia .... 192 r.

NA ROK ....

Nr. bieżący	NAZWY URZĘDÓW i ZARZĄDÓW TECHNICZNYCH	Ilość funkcjonarjuszów							Żądane przedmioty umundurowania														UWAGI
		listonoszów i depeszowych	konduktorów	woźnych	gońców	monterów	woźniców	szoferów	czapki	kurtki	spodnie	płaszcze	kożuchy długie	kożuchy krótkie	sweatery		bluzy robocze	kominiarki	rękawice				
1	Dyrekcja P. i T. w Warszawie																						
2	Augustów																						
3	Bakałarzewo																						

Załącznik do zestawienia

Wzór Nr. 2a.

Wykaz materjałów potrzebnych do sporządzenia poszczególnych przedmiotów umundurowania.

Nr. porządkowy.	Przedmiot.	Ilość zapasu.	Ilość zapotrzebowania.	Uwaga.
1.	Sukno mundurowe o szerokości 142 cm			
2.	Sukno płaszczowe o szerokości 142 cm.			
3.	Sukno wyłogowe o szerokości 142 cm.			
4.	Podszewka pod kurtki o szerokości 71 cm.			
5.	Podszewka w rękawy i kieszenie o szerokości 71 cm.			
6.	Podszewka ciepła o szerokości 140 cm.			
7.	Guziki mundurowe.			
8.	Guziki do czapek.			
9.	Emblematy mundurowe			
10.	Emblematy do czapek			
11.	Orzełki do czapek.			

UWAGA. Materjały objęte niniejszym wykazem, wydaje Główny Skład w Warszawie, inne zaś, jak guziki do spodni, sprzączki, haki i haftki wydają składy miejscowe. Od 1—6 wykazywać w metrach, a od 7—11 w sztukach.

Zarządzenia.

173

Podwyższenie ceny sprzedażnej pocztowej książki odbiorczej, książki na pobór znaczków pocztowych i spisu urzędów i agencyj pocztowych.

Z dniem 1 października 1923 r. podwyższa się cenę sprzedażną pocztowej książki odbiorczej (druk Nr. 79) i książki na pobór znaczków pocztowych (druk nr. 718) do 5.000 Mk. za 1 egz. oraz spisów urzędów pocztowych i agencyj do 50.000 Mk. za 1 egz.

Główny Skład mater. poczt., Składnice dyrekcyjne i urzędy pocztowe w dniu 30 września 1923 r. po ukończeniu czynności biurowych przeliczą protokularnie posiadany zapas wymienionych książek i zarachują je na 1 października 1923 r. według cen podwyższonych.

L. 3314/XII z dnia 9/IX 1923 r.

174.

Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego dla telegramów, paczek i listów wartościowych w obrocie między Polską a zagranicą.

Począwszy od piętnastego września podwyższa się w ruchu telegraficznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 45.000 na 50000 mk.

Opłata za telegramy do Węgier wynosi 4.500 mk. do Rumunji 2000 mk. za wyraz.

L. 3307/IX z dnia 12 września 1923 r.

Okólniki.

Gdańska taryfa pocztowa.

(Ważna od 10 wrześna 1923 r.).

	mk. niem.
Listy zwykłe do 20 gr.	750.000
ponad 20 ,, 100 ,,	1.000.000
,, 100 ,, 250 ,,	1.200.000
,, 250 ,, 500 ,,	1.400.000
Kartki pocztowe, pojedyńcze	300.000
z odpowiedzią	600.000
Druki zwykłe do 25 gr.	150.000
ponad 25 ,, 50 ,,	300.000
,, 50 ,, 100 ,,	450.000
,, 100 ,, 250 ,,	750.000
,, 250 ,, 500 ,,	900.000
,, 500 gr. do 1 kg.	1.100.000
,, 1 kg. ,, 2 kg. (tylko pojedyńcze tomy książek)	1.400.000

Druki dla ociemniałych, za każdy kilogram	30 000
Papiery handlowe do 250 gr.	750 000
ponad 250 „ 700 „	900.000
„ 500 „ 1 kg.	1.100 000
Próbki towarów do 100 gr.	450.000
ponad 100 „ 250 „	750.000
„ 250 „ 500 „.	900 000
Przesyłki mieszane do 250 gr.	750.000
ponad 250 „ 500 „	900.000
„ 500 „ 1 kg.	1.100.000
Pakieciki do 1 kilograma	1.500.000
Należytość za polecenie	750.000
Zwrotne poświadczenie odbioru	750.000
Należytość ekspresowa	1.500.000

W zestawieniu opłat pobieranych w niektórych krajach za przesyłki listowe do Polski (Dz. Urz. Nr. 24 z 1923 r., str. 465) należy odnośnie do W. M. Gdańska przeprowadzić następujące zmiany:

1	2	3	4	5	6
Gdańsk (Wolne Miasto)	marka	75.000	300.000	150.000	1/750

L. 8359/VI z 11 września 1923 r.

Rozwój sieci pocztowej i zmiany w zakresie ustroju i działania urzędów i agencji pocztowych za miesiąc sierpień 1923 r.

W czasie od 1 do 31 sierpnia b. r. uruchomiono:

Urząd pocztowy *Bereźnica k. Sarn*, pow Sarny, *Gąsocin* pow. Ciechanów i *Stepań* pow. Równe woł., oraz następujące agencje pocztowe: *Czemery* pow. Bielsk podlaski, *Jarszewicze* pow. Wilejka, *Łyngmiany* pow. Święciany, *Nowosiółki kobryńskie* pow. Kobryń, *Przebrodzie* pow. Dzisna, *Rymszany* pow. Brasław, *Szumsk wileński* pow. Wilno, *Skrzybowce* pow. Lida, *Stare Piaski* pow Kosów, *Wilno 6* (ul. Jasińskiego) *Wiszenka* pow. Gródek Jagiell.

Przemieniono na agencję: urząd pocztowy *Osiek k. Oświęcimia*.

Reaktywowano agencje pocztowe: *Delejów* pow. Stanisławów, *Dupliska* pow. Zaleszczyki, *Jarocin k. Niska* pow. Nisko i *Sarzyna* pow. Łańcut.

Zwinięto czasowo następujące agencje pocztowe: *Bolechowice* pow. Kraków, *Białka k. N.-Targu*, *Niwiska* pow. Kolbuszowa, *Ryczów* pow. Oświęcim, *Rajca* k. Nowogródka i *Zbyszyce* pow. N.-Sącz.

L. 2876/IV z 10 sierpnia 1923 r.

Zaprowadzenie obrotu pieniężnego w 14 agencjach pocztowych w okręgu Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

Z dniem 1 października 1923 r. zaprowadza się obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych oraz obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych P. K. O. w następujących agencjach pocztowych w okręgu Dyrekcji P. i T. w Wilnie: 1) Albertyn,

2) Chomsk, 3) Dziembrów, 4) Dryświaty, 5) Derewna Słonimska, 6) Hruzdowo, 7) Hermanowicze, 8) Horodno Lidzkie, 9) Jałówka, 10) Jaszuny, 11) Lubcza, 12) Połoczany, 13) Połuknia i 14) Wilno 6.

Nr. 4189/V z 11 września 1923 r.

Wykaz odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są dozwolone.

№ książ.	Miejsce wystawienia	Dzień wystawienia	Nazwisko i imię	Kwota mk.	Kwota f.	UWAGA
204196	Dąbr. Górnicza	4.VI.23	Domańska Idalja	18 zł. p.	—	
31140	Radom	3.III.23	Kamińska Janina	5.000	—	

Zguby i kradzieże legitymacji.

Frączkowski Zygmunt, naczelnik wydziału M. P. i T. zagubił swoją legitymację urzędową nr. 168 wydaną przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów w dniu 27/VII—1920 r. i prolongowaną na rok 1923.

Winniczuk Emanuel, referent Min. Poczt i Telegrafów, zagubił swoją legitymację urzędową nr. 316, wydaną przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów w dniu 27/IX—1921 i prolongowaną na rok 1923.

Dokumenty powyższe unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzy bezpieczeństwa, dokument odebrać i wysłać do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Dział urzędowy Dyrekcyj Poczt i Telegrafów.

KRAKÓW.

Nieprawidłowości w obrocie P. K. O.

Już kilkakrotnie zwracało się uwagę urzędom poczt. na rażące nieprawidłowości jakie pod względem manipulacyjnym niestety ciągle jeszcze stwierdza P. K. O. przy sprawdzaniu dokumentów rachunkowych. P. K. O. żali się w szczególności na błędne sumowanie wykazów dziennych zwrotów lub list doręczeń, niedołączanie do nich właściwych przekazów czekowych, lub wogóle wysyłanie wykazów dziennych zwrotów lub list doręczeń bez przekazów czekowych, albo też odwrotnie, przekazów czekowych bez wykazów dziennych zwrotów i t. p. Niedokładności te powtarzają się ustawicznie mimo częstego wytykania ich urzędom. Powodują one bardzo znaczną stratę czasu, tak dla P. K. O. jak Dyrekcji P. i T., a wreszcie dla urzędów poczt., potrzebnego na prostowanie błędów liczną nieraz korespondencję i wyjaśnienia, w końcu

pociągają za sobą zwłokę w prawidłowem zaliczaniu wpłat i wypłat co wreszcie jest przyczyną nieustannych, w takich wypadkach zresztą uzasadnionych, skarg publiczności.

Wzywa się urzędy, aby tego rodzaju nieprawidłowości bezwarunkowo unikały.

W razie ponownego stwierdzenia podobnych usterek w obrocie z P. K. O. pociągnie Dyrekcja winnych do surowej odpowiedzialności.

Nr. 6/58041 z dnia 31 sierpnia 1923 r.

Wiadomości osobowe.

Przeniesienia:

Pieszczyński Zbigniew, praktykant pocztowy ze Stróż do Trzebini.

Stelmachówna Marja, asystent pocztowy z Krakowa do Bielska.

Soja Józef, praktykant pocztowy z Krakowa do Niepołomic.

Kania Szczepan, praktykant pocztowy z Łodygowic do Jaworzna.

Frank Wilhelm, asystent pocztowy z Bielska do Alwerni.

Angielska ze Słomskich Antonina, asystent pocztowy z Nowego Sącza do Nowego Targu.

Słępniowski Eugenjusz, starszy oficjał pocztowy z Nowego Targu do Nowego Sącza.

Kidoń Franciszek, asystent pocztowy z Dziedzic do Będzina.

Sabatowicz Michał, praktykant poczt. z Krakowa do Nowego Targu.

Hankowa Marja, oficjał pocztowy z Krakowa do Zakopanego.

Havle Helena, oficjał pocztowy z Białki koło Nowego Targu do Nowego Targu.

Reinisz Jan, starszy oficjał poczt. z Nowego Targu do Krakowa.

Rezygnacja.

Dobeszówna Marja, asystent pocztowy w Krakowie 1.

Zwolnienie.

Łanoszka Jana, praktykanta pocztowego w Krakowie 2.

LWÓW.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Naczelnikiem urzędu pocztowego: *Ptaszek Alfons* Lwów 7, *Weber Albin* Kamień k. Rudnika n. Sanem, *Panasiewicz Tadeusz* Zadwórze, *Wolański Władysław* Narajów, *Świderska Bronisława* Lwów 11; starszym oficjałem I klasy w VIII st. sł.: *Dąbrowski Teofil;* oficjałem pocztowym: *Teuchman Aleksandra;* asystentem pocztowym: *Węgiel Stefanja.*

Przeniesienia:

Zbrożek Józef, *Surma Franciszek*, *Czternastek Stanisław* ze Lwowa do Katowic; *Kisslinger Józef* z Przemyśla do Katowic; *Hanula Jerzy Czajkowski Adam*, *Huber Wilfryd* ze Lwowa do Katowic; *Pikor Feliksa* z Kańczugi do Rzeszowa, *Liebergal Chaim* z Kopyczyniec do Mikuliniec, *Wyrzykowska Fryderyka* z Brodów do Lwowa, *Rogowski Bazyli* z Grzymałowa do Chorostkowa, *Ringelblum Perec* z Jasła do Śniatynia, *Żaba Bronisława* z Bochorodczan do Dębicy, *Kapko Helena* z Rudek do Zborowa, *Kmiecińska Zofja* z Liska do Sanoka, *Romaniuk Aleksander* z Kopyczyniec do Brodów, *Czucharska Emilja* z Niemirowa do Radymna, *Babik Marja* z Peczeniżyna do Lwowa, *Czerniak Marjan* z Ottyni do Kut, *Jonak Sebastjan* z Lublina do Lwowa Dyrekcja P. i T., *Kiebuziński*

Michał z Bochni do Przemyśla, *Marnik Sylwester* ze Lwowa do Krakowa, *Roman Władysław* z Mielca do Kańczugi, *Witreus Marja* z Łańcuta do Czudca, *Kowalska Józefa* z Jasła do Rzeszowa, *Miętusówna Janina* z Czudca do Jasła, *Słaby Michał* z Drohobycza do Krakowca, *Koronowicz Arnold* z Kołomyji do Lublina, *Chemij Aleksander* ze Lwowa do Bełzca.

Odwołanie przeniesienia:

Woniak Michał z Tarnopola do Stryja, *Medoń Romuald* z Przemyśla do Tarnopola, *Tarnawski Wojciech* z Tarnopola do Przemyśla.

Przeniesienia w stan spoczynku:

Gatty Katarzyna, Trzcieniecka Zofja, Siengalewicz Aleksander, Ustjanowski Józef.

Stosunek służbowy rozwiązali:

Matyka Michalina, Nowińska Stefanja, Przyborowska Julja, Czeczkiewicz Helena, Rydzik Kazimiera.

Rezygnacje z posady:

Łęczyński Józef — Rudki.

Rezygnacje ze służby pocztowej:

Keller Józef, Kuchta Olga, Więcek Karolina, Bieniasz Marja, Freiberger Stefanja, Kromp Adela, Rostanowska Janina.

Zmarli:

Skopowski Władysław, Czarnik Wiktor.

WILNO.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Ławrynowicz Aleksander, urzędnikiem VIII st. sł. w Dyrekcji P. i T. Wilno; *Kresło Czesław*, naczelnikiem urzędu p.-t. V kl. Domaczewo.

Dział nieurzędowy.

Propozycja zamiany.

Naczelnik urzędu III klasy (od 1 stycznia 1924 r. spodziewana II klasa) w mieście powiatowem przy linji kolejowej Lwów — Równe, zamieni swe miejsce służbowe natychmiast na równorzędne stanowisko w zdrowej, suchej okolicy, najchętniej w okręgu Dyrekcji Lubelskiej.

Warunki i bliższe informacje zgłaszać: Urząd pocztowy Krzemieniec Wołyń.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 3 kwartał 1923 r. — 15.000 mk.
Cena egzemplarza pojedyńczego 10.000 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 1.800 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.

Skład materjałów pocztowo-telegr.
przy Dyrekcji P. i T. w ....

Wzór Nr. 3.

Nr.
dnia........ 192

RACHUNEK PRZYCHODU I ROZCHODU

materjałów na sporządzenie przedmiotów umundurowania służbowego niższych funkcjonarjuszów pocztowych

ZA ROK 192

Nr. bieżący pozycji	Data otrzymania lub wydania	Od kogo otrzymano lub komu wydano	Sukna na kurtki i spodnie			Sukna na płaszcze			Sukna wyłogowe			Podszewki pod kurtki			Podszewki pod rękawy			Podszewki pod płaszcze			Guzików mundurowych większych			Guzików mundurowych do czapek			Emblematów			Emblematów do czapek			Orzełków			Guzików do spodni większych			Guzików do spodni mniejszych			Podszewki pod kurtki			Podszewki pod rękawy			Podszewski pod płaszcze			UAWAGI
			Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	Ilość	Cena jednostkowa	Wartość	

Skład materjałów pocztowo - telegr.
przy Dyrekcji P. i T. w ....

Wzór Nr. 4.

RACHUNEK OGÓLNY

przychodu i rozchodu przedmiotów umundurowania służbowego sporządzonych z dostarczonych materjałów lub zakupionych w stanie gotowym

Nr. ....
dnia 192

ZA ROK 192...

Nr. bieżący pozycji	Data otrzymania lub wydania	Od kogo otrzymano lub komu wydano	Pozycja rozchodu materjałów zużytych na wyrób przedmiotów względnie pismo przy którym przedmioty otrzymano.	Czapek			Kurtek			Spodni			Płaszczy			Bluz roboczych			Kominiarek			Kożuchów długich			Kożuchów krótkich			Rękawic			Sweaterów			UWAGI
				Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	Ilość	Cena jednostki	Wartość ogólna	
1		Pozostałość z rachunku Nr.																																